

Lecția 1

„El a strigat spre Iahve care i-a arătat o bucată de lemn. Moise a aruncat lemnul în apă; și atunci aceasta s-a făcut dulce. Acolo, Iahve le-a dat (evreilor) legi și porunci; și i-a testat. El le-a zis: «Dacă veți asculta cu atenție de ce vă spune Dumnezeu vostru care se numește Iahve, dacă veți face ce spune El că este corect, dacă veți lua în considerare poruncile Lui și veți respecta toate legile Lui, nu voi aduce împotriva voastră niciuna dintre bolile pe care le-am trimis împotriva egiptenilor. Eu sunt Iahve, Cel care vă vindecă!»» (Exodul 15:25-26, BVA).

Dumnezeu le-a oferit copiilor lui Israel o revelație a Persoanei Sale la Mara.

„Mara” - amărăciune. Pana atunci, ei îl cunoscuseră ca El-Shadai și ca Iehovah. Dar aici, El li Se revelează pe Sine ca Iehovah-Raphael – Domnul Vindecătorul. Ce mângâietoare este această revelație, pentru că vine într-un moment de atitudine falimentară a poporului Israel față de Dumnezeu imediat după marea biruință a traversării miraculoase a Marii Roșii și a distrugerii armatei egiptene .

Citiți Exod 15:23-25.

Identificați atitudinea greșită a poporului Israel. Ce semnificație are lemnul aruncat de Moise în apă?

Prin căderea lui Adam în păcat, omul a intrat sub influența bolii și a tot ce este rău. Diavolul a primit drept legal să îi apese pe oameni. Când Dumnezeu Se revelează pe Sine ca Iehovah-Rapha, El face o distincție între poporul Său și restul lumii. Nicio boală nu urma să vină asupra lor, deoarece El îi punea deoparte pentru Sine. Dacă doar ascultau vocea Lui și Îi slujeau Lui, nicio boală nu avea abilitatea să le atace trupul.

RELAȚIA LOR BAZATĂ PE LEGAMÂNT CU IEHOVAH ERA SUFICIENTĂ PENTRU A-I IMUNIZA, PENTRU A-I FACE LIBERI DE BOALĂ.

Dumnezeu i S-a revelat lui Avraam drept El-Shaddai. El este îndeajuns pentru tot ceea ce ar putea avea omul vreodată nevoie. Nevoia omului are totdeauna în Dumnezeu corespondentul unei revelații a Personalității Sale. Celor bolnavi Dumnezeu S-a revelat pe Sine drept „Domnul care te vindecă.” Ce minunat!

Citiți proclamativ și discutați despre tipul de binecuvântări precizate în text: Exod 23:25: „Voi să îi slujiți Domnului Dumnezeului vostru și El vă va binecuvânta pâinea și apele și voi depărta boala din mijlocul tău.”

Verbul „a sluji” vine din cuvântul ebraic „abad” care înseamnă: a fi, a executa, a fi slujitor, a face o slujbă, a lucra cu grijă, închinător. Ce slujire crezi că așteaptă Dumnezeu din partea ta?

Observa succesiunea în text: Slujirea vine înaintea binecuvântării și a vindecării!

Discutați semnificația versetelor din Psalmul 105:37 și Psalmul 107:20.

În calitate de făptură nouă ești părtaș al unui testament mai bun, bazat pe promisiuni mai bune, cu un Mediator (Mijlocitor) mai bun. În acest Testament nu ni se mai impune ascultarea, ci Dumnezeu ne tratează ca pe niște copii ascultători.

Biblia spune: „Însă acum El a obținut o lucrare mult mai deosebită, în aceeași măsură în care și legământul pe care El îl mijlocește este mai bun, legământ care a fost dat ca o lege, bazat pe promisiuni mai bune” (Evrei 8:6, NTR).

Slujire în vindecare.

Lecția nr 2. De unde a venit boala?

A creat Dumnezeu boala? A creat Dumnezeu microbii? Mulți creștini cred că Dumnezeu își pedepsește și își corectează copiii prin boală.

Cel mai important lucru pe care trebuie să îl înțelegi este acesta: Dumnezeu vrea ca tu să fii bine, să te bucuri de sănătate deplină (3 Ioan 1:2), iar El nu este creatorul bolii.

În Iacov 1:17, citim: „*Orice ni se dă bun și orice dar desăvârșit este de sus, coborându-se de la Tatăl luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare.*”

De la Dumnezeu vin numai daruri bune și desăvârșite. Boala nu este un dar bun, la fel cum lipsa nu este un dar bun. Boala aduce distrugere și neputință. Dumnezeu nu i-ar face așa ceva niciunui dintre copiii Lui. Boala este „moarte în stadiu incipient,” iar Biblia numește moartea „un vrăjmaș” (1 Corinteni 15:26). Dumnezeu nu și-ar pedepsi niciodată copiii cu uneltele diavolului.

Boala – o moștenire a căderii omului în păcat

După ce Dumnezeu l-a creat pe om în Grădina Eden, i-a dat stăpânire peste toate lucrările Mâinii Sale. Definiți conceptul de „stăpânire.” Ce implică faptul că omul este chemat să stăpânească, drept care i-a fost restaurat prin lucrarea isprăvită a lui Isus la cruce? Explicați semnificația versetelor din Geneza 1:28 și Psalmul 115:16.

„*Domnul Dumnezeu i-a dat omului porunca aceasta: «Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină; dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit»*” (Geneza 2:16-17).

Când Adam a mâncat din fructul oprit, aceasta a provocat mai mult decât moartea fizică, care era o încetare a vieții. După ce Adam a mâncat din pomul cunoștinței binelui și a răului, el nu a murit din punct de vedere fizic imediat. Însă a suferit o moarte spirituală, care înseamnă separare de Dumnezeu; a fost desprins din părtășia cu Dumnezeu.

Omul este un duh care are un suflet (cu care își stabilește regulile de viață – acțiunile, gândurile, raționamentele și emoțiile) și care locuiește într-un trup. Citiți 1 Corinteni 15:23. Trupul este casa lui. Prin neascultare, păcatul a căpătat stăpânire peste duhul omului și, tot prin păcat, frica l-a făcut prizonier. Sufletul lui a decăzut și a fost deconectat de la prezența lui Dumnezeu. Modul lui de a raționa s-a schimbat. A început să îi fie frică de animalele pe care primise autoritate să le stăpânească.

Prin căderea în păcat, Adam a primit natura diavolului și un nou stăpân. Moartea a venit cu tovarășii ei, dintre care unul este boala. Da, boala a apărut în urma căderii omului în păcat.

Bacteriile au fost create de Dumnezeu, dar nu cu scopul de a îmbolnăvi sau ucide oamenii. Țânțarul a fost creat de Dumnezeu, dar nu cu scopul de a suga sângele oamenilor. După căderea omului în păcat, diavolul i-a furat stăpânirea acestuia asupra naturii și a animalelor, provocându-i o infuzie de moarte. Acesta este motivul pentru care diavolul îi poate afecta pe cei care sunt sub puterea sa.

Domnia morții

Omul a murit din punct de vedere spiritual și din acel moment moartea a domnit peste el.

Citiți Romani 5:12, 14, 17, 21.

Prin păcatul unui singur om (Adam), moartea a ajuns să domnească peste întreaga omenire. Domnia păcatului și a bolii a început în duhul omului și a afectat și trupul lui. Dar în omul născut din nou, în făptura nouă, boala nu mai domnește!

Citiți Romani 5:16-21. Slavă Domnului! Prin neprihănirea pe care Isus a câștigat-o pentru noi, darul neprihănirii în toată plinătatea sa a venit peste viața noastră! Domnia păcatului și a bolii a încetat!

Lăudați-L pe Domnul pentru această lucrare măreață! El ne-a dat autoritate, stăpânire, peste păcat și peste boală în Numele lui Isus!

Slujire în vindecare.

Lecția nr. 3. Taina crucii (1)

„Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rânduise Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci, și pe care n-a cunoscut-o niciunul din frunțașii veacului acestuia; căci, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei” (1 Corinteni 2:7-8).

Ceea ce a făcut Isus la cruce este dincolo de capacitatea omului de înțelegere. Ucenicii Lui nu înțelegeau de ce urma El să moară. Și chiar și în zilele noastre, mulți nu înțeleg de ce a murit Isus.

„Fiindcă propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării; dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu” (1 Corinteni 1:18).

Șarpele de aramă

„Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustiu, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:14-15).

Isus a făcut această afirmație plină de semnificație în cadrul discuției private cu fariseul Nicodim, care venise să discute cu Isus în timpul nopții. El S-a referit limpede la înălțarea Sa pe cruce.

Întrebare: În ce consta asemănarea Sa cu șarpele de aramă pe care Dumnezeu i-a dat instrucțiunea lui Moise să-l confecționeze?

Citiți: Numeri 21:5-9 și răspundeți la întrebare.

„Arama” reprezintă judecată în Biblie. Însărcinarea lui Moise de către Dumnezeu să facă un șarpe de aramă semnifică faptul că șarpele fusese judecat pentru păcatele comise de poporul Israel în situația aceasta. Tot ceea ce aveau ei de făcut era să accepte această substituție privind la șarpe; apoi trăiau și nu mureau. Șarpele de aramă îl reprezenta pe Cristos, fiind o umbră a morții Lui pe cruce.

Citiți din nou: Ioan 3:14-15.

Isus comunica faptul că urma să fie judecat pentru noi. Păcatele noastre urmau să fie puse asupra Lui, pentru ca noi să nu pierim, ci să avem viața lui Dumnezeu și să trăim. Ce har! La cruce, Isus a devenit păcat pentru noi și a fost judecat în locul nostru: *„Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El” (2 Corinteni 5:21).*

Isus – țapul nostru ispășitor (țapul pentru Azazel)

Definiți termenul „ispășire.”

Citiți Levitic 16:29-34.

O dată pe an, mai specific pe data de 10 a celei de șaptea luni, Dumnezeu l-a instruit pe marele preot să facă ispășirea pentru păcatele poporului Israel. Iată cum se făcea aceasta:

„Să ia cei doi țapi și să-i pună înaintea Domnului, la ușa Cortului Întâlnirii. Aaron să arunce sorți pentru cei doi țapi: un sort pentru Domnul și un sort pentru Azazel... Iar țapul care a ieșit la sorți pentru Azazel să fie pus viu înaintea Domnului, ca să slujească pentru facerea ispășirii, și să i se dea drumul în pustiu pentru Azazel” (Levitic 16:7-8, 10).

Erau aleși doi țapi: unul pentru jertfa pentru păcat și unul pentru ispășire. După omorârea primului țap, el lua sângele acestuia și îl ducea dincolo de perdeaua dinăuntru. Stropea cu el înspre capacul ispășirii și înaintea capacului ispășirii. Nu trebuia să fie nimeni în Cortul Întâlnirii când Aaron făcea ispășirea Cortului Întâlnirii (Levitic 16:15-16).

Trebuia să ia țapul lăsat în viață și să mărturisească peste el nelegiuirile copiilor lui Israel, iar pentru tot restul anului, păcatele lor erau acoperite, iar ei nu erau judecați pentru ele.

Apoi, țapul acesta era dus de cineva special desemnat în pustie, departe de tabăra lui Israel, într-un loc nelocuit. Țapul purta asupra lui păcatele poporului.

Citiți: Levitic 16:20-23.

Acest țap numit țapul de ispășire sau țapul Azazel îl reprezenta pe Cristos, care S-a oferit ca jertfă pentru noi.

Boala a venit ca un rezultat al păcatului, iar Isus, murind pentru păcate, a murit și pentru ca efectele păcatului să fie pentru totdeauna îndepărtate.

Slujire în vindecare divină.

Lecția nr. 4. Taina crucii (partea a II-a). Isus a experimentat două morți

„Și în moartea lui Și-a rânduit mormântul cu cei stricați și cu cei bogați, pentru că nu făcuse nimic violent, nici nu era vreo înșelăciune în gura lui” (Isaia 53:9, versiunea Fidela).

În pasajul biblic de mai sus, cuvântul „moarte” ar fi trebuit să fie pus la plural, deoarece în originalul ebraic, termenul folosit este la forma plural. Pe cruce, Isus a suferit două morți: prima – spirituală, iar a doua – fizică. El nu ar fi murit de moarte fizică, indiferent ce i-ar fi făcut soldații romani, dacă nu ar fi murit, mai întâi, de moarte spirituală. Prin moartea Sa îndoită pe cruce, El ne-a adus în unitate cu Dumnezeu.

El a fost făcut păcat pentru noi: „Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El” (2 Corinteni 5:21, VDCC). Ce este neprihănirea? Isus nu a purtat doar păcatele pe cruce, ci El a fost făcut păcat în locul nostru. Discutați despre semnificația acestei realități divine.

Pe cruce, păcatele întregii lumi au fost așezate peste Isus. Iată de ce Tatăl Și-a întors fața de la El: „Și, în ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare: «Eloi, Eloi, lama sabactani», care tâlmăcit înseamnă: «Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?» (Marcu 15:34, VDCC).

Biblia spune că Dumnezeu este Sfânt și că nu poate privi păcatul: „Ochii Tăi sunt așa de curați că nu pot să vadă răul și nu poți să privești nelegiuirea...” (Habacuc 1:13, VDCC).

Tatăl Și-a întors fața de la Isus, iar acesta a fost momentul în care El a murit d.p.d.v. spiritual.

Omul păcătuse și nu putea plăti pedeapsa păcatului. Citiți Levitic 17:11 și Evrei 9:22b și discutați semnificația versetelor în contextul lucrării lui Cristos la cruce.

Omul avea nevoie de sângele divin pentru îndepărtarea păcatelor. Răspunzând nevoii omului, Dumnezeu L-a dat pe Fiul Său: „care a fost dat din pricina fărădelegilor noastre, și a înviat din pricină că am fost socotiți neprihăniți” (Romani 4:25, VDCC).

Isus a gustat moartea în locul tuturor, pentru ca noi să nu mai fim sub robia fricii de moarte: „Dar pe Acela care a fost făcut «pentru puțină vreme mai jos decât îngerii», adică pe Isus, Îl vedem «încununat cu slavă și cu cinste» din pricina morții pe care a suferit-o; pentru ca, prin harul lui Dumnezeu, El să guste moartea pentru toți” (Evrei 2:9, VDCC).

Toate nelegiuirile comise de la începutul lumii, toate nelegiuirile care urmau să fie comise în viitor de oameni, până la revenirea Sa au fost așezate peste El. El a purtat pe cruce păcatele tale trecute, prezente și viitoare, rezolvând odată pentru totdeauna problema păcatului: „Dar el a fost rănit pentru fărădelegile noastre, zdrobit pentru nelegiuirile noastre, pedeapsa păcii noastre a fost asupra lui; și prin loviturile lui suntem vindecați” (Isaia 53:5, versiunea Fidela). Orice boală a fost așezată asupra lui Isus, El îndepărtându-le de la noi, pentru ca noi să nu mai suferim din cauza lor niciodată. Citiți Isaia 53:4 și 1 Petru 2:24. În ce constă diferența dintre cele două versete.

Isus a coborât în Locuința morților pentru noi. După moartea Sa pe cruce, Isus a coborât în Locuința morților, unde S-a luptat cu domniile și cu stăpânirile demonice, până când le-a răsturnat. Acestea au încercat să Îl doboare, însă, pentru că cererea dreptății divine fusese îndeplinită, El a învins puterile demonice ca și când s-ar fi dezbrăcat de o haină. Citiți Coloseni 2:15.

Apoi a fost înviat din morți prin puterea lui Dumnezeu. De aceea, fii bucuroși că El a murit pentru tine. Revendicările dreptății divine au fost satisfăcute, El a înviat din morți, iar noi suntem îndreptății, declarați nevinovați: „Care a fost dat din pricina fărădelegilor noastre și a înviat din pricină că am fost socotiți neprihăniți” (Romani 4:25).

Jertfa sângelui Sau vărsat a fost adusă și acceptată pentru totdeauna: „Acum, la sfârșitul veacurilor, S-a arătat o singură dată, ca să șteargă păcatul prin jertfa Sa” (Evrei 9:26b, VDC).

Jertfa lui Isus a fost singura jertfă potrivită, desăvârșită, suficientă! La jertfa lui Isus nu mai este nevoie să se adauge nimic! El a fost 100% om și 100% Dumnezeu, Mijlocitorul desăvârșit între Dumnezeu și om. Când El a plătit prețul, a fost ca și când noi am plătit prețul. Am devenit calificați să primim viața veșnică, divină, viața lui Dumnezeu, iar El a turnat-o în duhul nostru. Aceasta jertfă este eficientă în spălarea păcatelor noastre și în distrugerea puterii bolii din viața noastră. Stai în picioare pe baza drepturilor tale în Cristos și diavolul va fugi de la tine. Slujire în vindecare divină.

Lecția 5. Recreați pentru sănătate divină

Este vital să știi cine ești în Cristos. Odată cu această cunoaștere legată de cine ești în Cristos vine îndrăzneala de a fi ce vrea El să fii.

În uniune cu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt

În 1 Ioan 3:1-2 Biblia declară: „*Vedeți ce dragoste ne-a arătat Tatăl, să ne numim copii ai lui Dumnezeu! Și suntem. Lumea nu ne cunoaște, pentru că nu L-a cunoscut nici pe El. Preaiubiților, acum suntem copii ai lui Dumnezeu. Și ce vom fi nu s-a arătat încă. Dar știm că, atunci când Se va arăta El, vom fi ca El; pentru că Îl vom vedea așa cum este.*”

La în considerare aceasta întrebare: Când un copil se naște și are doar trei zile, este un om în toată regula sau devine om cu adevărat pe măsură ce crește? Bineînțeles că este om, indiferent de vârsta biologică. Etapele creșterii nu au de a face cu natura sa profund umană. La fel stau lucrurile și în natura noastră de fii ai lui Dumnezeu.

Scriptura spune: „*Acum suntem copii ai lui Dumnezeu*” (1 Ioan 3 :2), nu atunci când vom ajunge în ceruri. Acum suntem deja copii ai lui Dumnezeu.

Întrebare: Ce semnificație are pentru tine faptul că ești fiul/fiica lui Dumnezeu?

Cunoașterea Cuvântului lui Dumnezeu îți va modela mentalitatea, comportamentul și, în cele din urmă, toate lucrurile care se întâmplă în viața ta pe pământ. Ceea ce cunoști sau știi are foarte mare importanță.

Atunci când Isus va reveni, vom fi ca El, căci Îl vom vedea pe El așa cum este. Trupul nostru se va schimba, dar încă de acum suntem fiii lui Dumnezeu.

În 1 Corinteni 1:9 Biblia spune: „*Credincios este Dumnezeu, care v-a chemat la părtășia cu Fiul Său Isus Cristos, Domnul nostru.*”

Acesta este un adevăr uimitor. Am fost chemați în părtășia, în comuniunea cu Fiul lui Dumnezeu.

Citiți 1 Ioan 1:3 și 2 Corinteni 13:14. Cu cine mai este în părtășie un fiu al lui Dumnezeu?

Privilegiul părtășiei cu Tatăl, cu Fiul și cu Duhul Sfânt le aparține doar fiilor lui Dumnezeu. A fi în părtășie sau în comuniune cu Tatăl înseamnă a fi în uniune cu El. Este o legătură înaltă de prietenie, bazată pe testamentul cel nou în care ne-a inclus. Este o uniune, o identificare cu El care transformă radical viața ta. De aceea, nu trebuie să îți fie frică în prezența Sa glorioasă. În calitate de fii ai Lui, a trăi în prezența Lui este privilegiul nostru divin.

O altă binecuvântare a statutului de fiu al lui Dumnezeu este moștenirea în Cristos, numită în textul de mai jos: „moștenirea sfinților în lumină.”

Citiți Coloseni 1:12-14. Identificați elemente ale moștenirii dvs. în Cristos pe care le-ați conștientizat și pe care le trăiți.

Mulți creștini încearcă să obțină ceea ce Dumnezeu le-a oferit în moștenirea lor în Cristos. Unii cred că trebuie să merite ceea ce le-a pregătit Dumnezeu și se luptă să fie neprihăniți, să fie îndreptățiți prin faptele lor bune, prin purtarea lor corectă. Dar moștenirea pentru un fiu al lui Dumnezeu este rezultatul harului.

Atunci când vei înțelege cu adevărat că Dumnezeu ți-a dat putere peste demoni ca să îi izgonești și să vindeci bolile, când vei accepta pe deplin că ești părtaș naturii divine a lui Dumnezeu și că ai fost izbăvit de sub puterea întinericului, vei sta ferm pe temelia Cuvântului lui Dumnezeu și îți vei revendica drepturile tale în calitate de fiu al lui Dumnezeu.

De ce suferă oamenii lui Dumnezeu de apăsări? Osea 4:6 afirmă: „*Poporul Meu piere din lipsă de cunoștință.*” Acesta este motivul pentru care unii creștini suferă și trec prin tot felul de robii și de apăsări demonice.

Cum accesăm articolele din moștenirea noastră în Cristos: prin Cuvântul credinței.

Citiți Deuteronom 30:12-14 și Romani 10:8.

Cuvântul credinței va ține apăsarea și necazul departe de tine. Persistă în mărturisirea a ceea ce a făcut Dumnezeu pentru tine. În Cristos tu ești atât izbăvit (Coloseni 1:13) cât și izbăvitor din Sion (Obadia 1:21). Practicarea Cuvântului credinței în zone de nevoie.

Lecția nr. 6
Tu ești locuința lui Dumnezeu

Tu ești un purtător al lui Dumnezeu. Ești un transportor al Dumnezeului Atotputernic. El trăiește în tine, în fiecare fibră a ființei tale: în fiecare os din trupul tău și în fiecare celulă a sângelui tău. Iată de ce nu trebuie să fii bolnav.

Rostește: „Viața veșnică a pătruns în întreaga mea ființă.” Tu ești casa lui Dumnezeu. El locuiește în tine. Deoarece El trăiește în tine, viața Lui distruge orice boală și arde orice virus.

Citiți Coloseni 1:26-27. Ce înseamnă pentru tine expresiile: „Cristos în voi, nădejdea slavei” și „bogăția slavei tainei acesteia”?

Plinătatea Dumnezeirii era întrupată în Isus (Coloseni 2:9). În El tu ești complet, desăvârșit. Coloseni 2:10: „*Voi aveți TOTUL deplin în El, care este Capul oricărei domnii și stăpânirii.*”

Întrebare: Trăiești un sentiment acut al lipsei? Numește lipsa, apoi declară: „Eu am totul deplin în El.” Numește în mod specific acoperirea nevoii tale. Proclamă ca în Cristos ai soluția, strategia, provizia, relația... de care ai nevoie. Meditează la Coloseni 2:10, până când conștientizarea lipsei nu mai există în inima ta.

Slava lui Dumnezeu

„Noi toți privim cu fata descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui din slavă în slavă ” (2 Corinteni 3:18).

Cuvântul lui Dumnezeu este oglinda lui Dumnezeu, iar când privim în oglinda lui Dumnezeu ne vedem pe noi înșine. Numele celui/celei pe care îl/o vezi în aceasta oglindă a Cuvântului se numește slava lui Dumnezeu. Tu ești slava lui Dumnezeu. Iată de ce Biblia spune că Biserica este slava lui Dumnezeu. Iată de ce Biblia spune că soția este slava bărbatului ei.

Pe măsură ce contempli în mod statornic imaginea pe care o vezi în oglindă, ești metamorfozat în imaginea slăvită pe care o privești în aceasta oglindă a Cuvântului. Există o transformare zilnică, pe măsură ce auzi, citești, studiezi Cuvântul Său și meditezi asupra sa. Slava chipului din oglindă nu include boală, ci sănătate și bunăstare.

Citiți Romani 8:21 și discutați semnificația expresiei „libertatea slavei copiilor lui Dumnezeu.” Ce impact concret are slava ta de fiu/fiică a lui Dumnezeu în familia ta? Fii specific.

În calitate de făpturi noi, pline de slava lui Dumnezeu, noi nu trăim într-o aspirație continuă, ci într-o certitudine divină.

În momentul în care te-ai născut din nou, viața cu care ai ieșit din pântecele mamei tale a încetat să mai domnească în trupul tău. O viață nouă a preluat conducerea. În momentul în care un om este născut din nou, legea păcatului și a morții este anulată.

Isus nu a venit ca să restaureze ce era Adam. El a făcut ceva mai mareț decât aceasta. El ne-a transportat într-un tărâm mai înalt, numit „viața lui Dumnezeu.”

Citiți 1 Corinteni 15:45-46. Discutați semnificația acestor doua versete.

Slujiți-vă unii altora în vindecare divină și desăvârșire în Cristos.

Lecția nr. 7
Ești o creație nouă!

„Dacă cineva este în Cristos, el este o nouă creație. Lucrurile vechi au trecut; și toate au devenit ceva nou” (2 Corinteni 5:17, BVA).

Când te-ai născut din nou, ai fost recreat cu viața lui Dumnezeu, ai fost recreat în sănătate divină. Natura decăzută a primului Adam a venit cu boală, cu influențe demonice, cu eșecuri, cu păcate și cu blesteme, dar natura lui Dumnezeu, pe care ai primit-o la nașterea din nou, a venit cu viața lui Dumnezeu, cu sănătatea divină și cu bunăstarea în Cristos.

Puterea bolii a fost înfrântă. Boala nu își mai are rezidența în trupul tău. Neputința, apăsarea, boala, sărăcia, blestemul, au devenit lucruri de domeniul trecutului.

Sănătatea este a ta din ziua în care L-ai primit pe Isus în viața ta. Sănătatea a devenit posesiunea ta de actualitate. Tu nu trebuie să te lupți să o primești prin credință. Nu te întoarce să trăiești la nivelul unui om obișnuit. Poți trăi în sănătate divină.

Trebuie să ai o revelație personală a lui Dumnezeu. El nu dă și ia înapoi.

Citiți și discutați semnificația versetelor: Iov 1:21 și Iov 42:5-6.

Cei trei prieteni ai lui Iov s-au străduit să îl convingă de faptul că Dumnezeu trimisese o boală peste Iov ca să îl învețe ceva. Iată de ce, pentru a respinge ideile nebiblice ale oamenilor cu privire la boală, la vindecare și la sănătate divină, trebuie să ai o revelație personală a lui Dumnezeu.

Proclamă: „Eu sunt slava lui Dumnezeu; sunt părtăș al naturii Sale divine; sunt neprihănirea Lui; sunt locuința Lui. Am fost creat pentru a trăi viața lui Dumnezeu!”

Viața din sânge sau viața Duhului Sfânt?

„Căci viața trupului este în sânge. Vi l-am dat ca să-l puneți pe altar, ca să slujească de ispășire pentru sufletele voastre, căci prin viața din el face sângele ispășire” (Leviticul 17:11, VDCC).

„Căci viața oricărui trup stă în sângele lui care este în el. De aceea le-am zis copiilor lui Israel: «Să nu mâncați sângele niciunui trup; căci viața oricărui trup este sângele lui: oricine va mânca din el va fi nimicit»” (Leviticul 17:14, VDCC).

Pentru cei din Vechiul Testament, sângele susținea viața, dar pentru făptura nouă în Cristos, o lege mai înaltă este în vigoare.

„Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu; născuți nu din sânge, nici din voia firii lor, nici din voia vreunui om, ci din Dumnezeu” (Ioan 1:12-13, VDCC).

Noi nu ne-am născut din sânge, deci nu putem fi menținuți în viață de sânge. Noi am experimentat o renaștere spirituală; viața nouă din duhul nostru nu este dependentă de sângele nostru. Am fost născuți din nou prin Duhul lui Dumnezeu și această viață din duhul nostru a avut impact asupra trupului, astfel încât nici trupul nostru nu mai este dependent de sângele care curge prin capilarele, venele, arterele lui.

Slujire în vindecare divină.

Lecția nr. 8 **Trăiește prin credința Fiului lui Dumnezeu**

„Sunt crucificat împreună cu Cristos totuși trăiesc, dar nu eu, ci Cristos trăiește în mine; și viața pe care o trăiesc acum în carne, o trăiesc prin credința Fiului lui Dumnezeu, care m-a iubit și s-a dat pe sine însuși pentru mine” (Galateni 2:20, versiunea Fidela).

Atunci când Isus a fost răstignit, noi am fost răstigniți împreună cu El. Isus nu S-a îndreptat spre cruce în beneficiul Lui. El a fost crucificat pentru noi. Isus Și-a asumat responsabilitatea pentru greșelile noastre și, prin urmare, a murit pentru noi și a fost înviat din morți la o viață nouă. Iar viața pe care o trăim noi în trup, o trăim prin credința Fiului lui Dumnezeu. Aceasta este o realitate dincolo de înțelegerea umană.

Versetul tematic (Galateni 2:20) poate fi parafrazat astfel: „Am fost răstignit împreună cu Cristos, dar trăiesc.” Sau: „Am murit și totuși sunt viu, însă nu eu, ci Cristos trăiește în mine. Eu nu mai trăiesc viața trupului meu fizic. Viața pe care o trăiesc acum în trup o trăiesc prin credința Fiului lui Dumnezeu.” Este ceva complet diferit față de trăirea prin credința ta proprie.

Care era credința Fiului lui Dumnezeu? Credința Lui era în viața învierii, care nu este dependentă de sânge, ci de puterea unei vieți fără sfârșit. Așadar, noi nu mai afirmăm că viața noastră este în sângele nostru. Aceasta era o realitate corespunzătoare Vechiului Testament. Noi am trăit prin sângele nostru până când Isus a fost crucificat. Viața pe care o trăim acum în trup o trăim prin credința Fiului lui Dumnezeu care ne-a iubit și S-a dat ca jertfă pentru noi. Când înțelegi această revelație, boala devine un lucru de domeniul trecutului.

Citiți: Marcu 16:15-16, apoi versetele 17-18.

Discutați despre trimiterea, respectiv însoțirea cu semne și minuni a făpturii noi. Cum împlinești tu trimiterea din versetele 15 și 16, respectiv ce experiență proaspătă a manifestării semnelor care te însoțesc crezând în Numele Lui poți mărturisi pe scurt?

În versetele de mai sus, Isus le dezvăluia o taină, vorbindu-le despre o clasă nouă de oameni care a apărut pe scena lumii, o categorie nouă de oameni însoțiți de semne și de minuni. Realitățile descrise de versetele 17-18 de mai sus sunt posibile, deoarece făpturile noi nu mai trăiesc prin viața din sângele uman, ci prin credința Fiului lui Dumnezeu. Duhul Sfânt locuiește în noi și El dă viață trupurilor noastre muritoare.

„Dar dacă Duhul Celui ce L-a înviat pe Isus dintre morți locuiește în voi, Cel ce L-a înviat pe Cristos dintre morți, de asemenea, va da viață trupurilor voastre muritoare prin Duhul Său care locuiește în voi” (Romani 8:11, versiunea Fidela).

Iată de ce în Marcu 16:18 Isus a spus: „Dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma.”

Poporul lui Dumnezeu suferă din lipsă de cunoștință, continuând să trăiască în durere, în boală și în lipsuri. Lipsa de cunoaștere duce la distrugere. Dar când cunoașterea Cuvântului lui Dumnezeu pune stăpânire pe duhul omului, se întâmplă ceva nou. Începi să pășești într-un mod nou; oamenii se întrebă ce ți s-a întâmplat. Tu nu mai folosești limbajul lor care dă glas îndoielii, necredinței și lipsei. Tu rostești numai viață peste trupul tău și peste căminul tău. Nu mai accepți boala, ci o izgonești afară, poruncindu-i să plece în Numele lui Isus! „Și dacă Cristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții, din pricina păcatului; dar duhul vostru este viu, din pricina neprihăririi” (Romani 8:10).

Chiar dacă trupul tău a fost sub influența morții din cauza păcatului, acum Cristos trăiește în tine, iar Duhul Sfânt conferă viață trupului tău datorită neprihăririi. Deoarece Cristos locuiește în tine, trupul a încetat să te mai controleze. Tu nu mai ești controlat de percepțiile tale senzoriale, de glasul trupului tău. Tu te deosebești de cei care trăiesc după emoțiilor sufletului și după simptomele trupului.

Același Duh care L-a înviat pe Isus din morți locuiește acum în noi. El îți dă poftă de viață, îți vitalizează trupul, El este sursa vieții trupului tău! Aleluia!

Slujire în vindecare divină.

Lecția nr. 9. O descoperire esențială

Există oameni de știință care au declarat, pe baza cercetărilor efectuate de ei, că există o diferență între tipul de sânge al celor născuți din nou și tipul de sânge al restului lumii. Ei sunt pe cale să descopere impactul vieții veșnice asupra trupului uman: „Voi însă sunteți o seminție aleasă, o preoție regală, o națiune dedicată, poporul special pe care Dumnezeu Și l-a cumpărat pentru Sine, ca să vestiți faptele Lui minunate și să exprimați virtuțile și perfecțiunile Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată” (1 Petru 2:9, versiunea Amplificată).

Facem parte dintr-un popor consacrat, deosebit. Iar tu ești unic, nu ești obișnuit; ești special. Aceasta nu este o promisiune, ci o identitate bine conturată. Ridică-te și fii acel om! Scopul Lui este ca tu să manifesti laudele și puterea Celui care te-a scos din întuneric la lumina Sa minunată.

Înțelegi aceasta realitate măreață? Există un nou tip de sânge: D – tipul de sânge divin. Acesta este sângele care curge prin venele tale. Este rezultatul influenței vieții noi asupra sângelui uman. Aceasta este o grupă de sânge care distruge bolile. În trupul făpturii noi în Cristos acționează o lege mai înaltă. Prin experimentarea nașterii din nou, viața nouă a pătruns în duhul uman și această viață nu este dependentă de sângele uman. Făptura nouă a fost născută de Duhul lui Dumnezeu, iar viața lui Dumnezeu din duhul uman are efect asupra întregului organism. Discutați versetele: Ioan 1:12-13.

Impactul vieții Zoe (viața lui Dumnezeu) asupra trupului uman

„Isus a mai făcut înaintea ucenicilor Săi multe alte semne care nu sunt scrise în cartea aceasta. Dar lucrurile acestea au fost scrise pentru ca voi să credeți că Isus este Cristosul, Fiul lui Dumnezeu; și, crezând, să aveți viața în Numele Lui” (Ioan 20:30-31).

Evanghelia după Ioan a fost scrisă cu scopul principal de a-i oferi cititorului o cunoaștere intimă a divinității lui Isus, pentru ca cititorul să poată primi viață în Numele Său. Ce fel de viață?

„Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său. Cine are pe Fiul are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața. V-am scris aceste lucruri ca să știți că voi care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu aveți viața veșnică” (1 Ioan 5:11-13).

Această viață este veșnică, indestructibilă și se numește „Zoe.” Cine Îl are pe Fiul are Zoe - același tip de viață ca a lui Dumnezeu. „Zoe” în greacă înseamnă „esența divinității” – este acea viață pe care, dacă un om ar avea-o, ar trăi veșnic. A avea acea Zoe în Cristos înseamnă a avea viață pentru duhul tău, viață pentru sufletul tău și viață pentru trupul tău.

Când această viață își are reședința în trupul tău, devii mai mult decât un simplu om.

Citiți și discutați semnificația versetelor 2 Corinteni 4:7 și Ioan 3:16 în contextul vieții lui Dumnezeu Zoe în trupul, sufletul și duhul omului.

Sămânța lui Dumnezeu este purtătoare de viață

„Fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac.” (1 Petru 1:23)

În Luca 18:11, Isus a spus: „Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu.”

Sămânța deține abilitatea de a purta și de a transmite viața plantelor, a animalelor și a tuturor ființelor vii. Cuvântul deține abilitatea lui Dumnezeu de a transmite viața.

Sămânța bărbătească este, de asemenea, purtătoare de viață. Copilul primește sânge de la tatăl lui prin sămânța bărbătească, care este purtătoare de viață. Când privești textul din 1 Petru 2:23 în acest context, mesajul este foarte puternic. Poți să distrugi sămânța unei plante, a unui animal, sau chiar a unui om, dar sămânța Cuvântului lui Dumnezeu, prin care ai fost născut din nou nu poate pieri, nu poate fi distrusă. Când te-ai născut din nou, sămânța Cuvântului lui Dumnezeu a ajuns la tine și a produs viața lui Dumnezeu în tine.

Ești la fel de plin de Dumnezeu cum a fost Isus. Discutați semnificația versetului: Ioan 15:5.

Unde este boala?

Daca avem cu adevărat viața ZOE în noi, aceasta aduce viață în duhul nostru, în sufletul nostru și în trupul nostru. Astfel, nu mai rămâne loc pentru boală. Boala nu ne mai poate tine legați! Isaia a profețit cu privire la noi: „Niciun locuitor din Sion nu zice: «Sunt bolnav!»” (Isaia 33:24a).

Natura divină îți dă abilitatea de a avea succes absolut în viață. Ai o singură direcție: direcția succesului, a bunăstării și a vieții bune în Cristos. Eșecul și boala nu mai constituie realități vrednice de a fi luate în considerare. Viața ta a devenit o chestiune de alegere. Poți alege să fii totdeauna sănătos. Învață să nu mai rostești cuvinte de eșec și de boală. Refuză să fii bolnav, permițând doar vieții veșnice să aibă impact divin asupra trupului tău.

Mărturia omului lui Dumnezeu John G. Lake:

O epidemie a izbucnit în Africa de Sud în anii 1910-1918, unde era misionar. Epidemia era atât de contagioasă, încât se răspândea prin simpla atingere a celor bolnavi. John G. Lake a relaționat cu câteva persoane infectate, fără să se îmbolnăvească. Fiind întrebat cum a fost posibil, el a explicat că un alt tip de viață pulsează în el, iar dacă germeni de boală ar veni în contact cu trupul său, această viață i-ar arde și i-ar distruge pe loc.

Cadrele medicale i-au cerut să dovedească afirmațiile lui. A fost de acord să se supună unui test. O probă de germeni a fost așezată pe dosul palmei lui, care era monitorizată de un microscop, pentru a se verifica autenticitatea testului. După câteva ore au verificat la microscop și au descoperit că celulele microbiene nu se mai mișcau și că muriseră.

Citiți și discutați despre experiența apostolului Pavel în Insula Malta, în contextul vieții ZOE: Faptele apostolilor 28:1-6.

Atunci când conștientizezi viața ZOE, nicio celulă microbiană, indiferent care este numele ei, nu își mai poate face loc în trupul tău, nici nu îți mai poate domina trupul. Este imposibil!

Slujire în vindecare.

Lecția nr. 10

„Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă. Și, dacă știm că ne ascultă, orice l-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe care l le-am cerut” (1 Ioan 5:14-15).

Care este voia lui Dumnezeu cu privire la vindecarea divină? Citiți Marcu 1:40 și Marcu 9:17, 18, 20. Ce mesaj i-a comunicat fiecare dintre oamenii din aceste pasaje lui Isus? Aceste două mesaje/întrebări se găsesc și astăzi în inima oamenilor. Trebuie să primești și să crezi acest adevăr: Dumnezeu este mult mai dornic să te vindece decât ești tu dornic să primești vindecare.

În Marcu 1:40, leprosul nu era doar bolnav în trup, ci era și un paria în societate, izolat de cei dragi, de cunoscuți, din cauza bolii sale contagioase. Putea fi condamnat la lapidare pentru delictul de a ieși în public. Însă el auzise despre Isus și era suficient de disperat pentru a încerca să vadă dacă acest Învățător din Nazaret era dispus să facă ceva cu privire la starea în care se găsea. Asemenea multor oameni din toate timpurile, el voia să vadă care era voia lui Dumnezeu.

Care a fost răspunsul lui Isus? Citiți Marcu 1:41 și Marcu 9:23.

Isus și-a întins brațul și l-a atins pe lepros, demonstrând dragoste, compasiune și acceptare față de el și i-a transmis asigurarea ca și disponibilitatea Lui de a-l întregi: „Și, pe când vorbea El, îndată s-a depărtat lepra de la el și a fost curățit” (Marcu 1:42, versiunea GBV). Atingerea lui Isus nu a avut scop vindecător; leprosul a fost vindecat prin Cuvântul rostit. Omul nu a avut parte doar de o demonstrație a puterii lui Isus. Scopul atingerii a fost acela de a-i reda demnitatea.

Citiți Ioan 5:1-9. Descrieți în cuvinte proprii modul în care Isus a procedat în episodul vindecării ologului de la Scăldătoarea Betesda.

În timpul unei cruciade nocturne de vindecare, Night of Bliss, cu pastorul Chris Oyakhilome, un om bolnav a fost transportat dintr-un alt oraș la locația evenimentului. În timpul întâlnirii a adormit. Deodată, puterea lui Dumnezeu a venit peste el, iar el a simțit-o în somn. Această experimentare a puterii manifeste a lui Dumnezeu l-a trezit din somn instantaneu. A făcut descoperirea uluitoare că a fost pe deplin vindecat de puterea lui Dumnezeu! Duhul Sfânt nu a așteptat permisiunea lui înainte de a-l vindeca în somn! Ce confirmare mai mare vrei cu privire la faptul că Dumnezeu vrea să te vindece?

Biblia spune: „Preaiubitule, mai presus de toate doresc ca tu să prosperi și să fii sănătos, așa cum prosperă sufletul tău” (3 Ioan 1:2, versiunea Fidela). Dacă ești izolat din cauza bolii tale, crede acest adevăr: „Dumnezeu vrea să te vindece mai mult decât vrei tu să fii vindecat.”

Ce pași poți face pentru a ieși din izolare și pentru a te integra în părtășia bisericii?

Dumnezeu nu disciplinează prin boală

Ideea că Dumnezeu folosește boala pentru disciplinarea copiilor Săi este destul de răspândită, chiar și printre creștinii sinceri. În mintea lor religioasă, privesc boala ca pe un rezultat al păcatului. Și ucenicii, odinioară, L-au întrebat pe Isus: „... Învățătorule, cine a păcătuit: omul acesta sau părinții lui, de s-a născut orb?” (Ioan 9:2).

Omul, oricum, nu putea păcătui înainte de naștere.

Dumnezeu nu disciplinează și nici nu își smerește copiii prin boală. El nu are nevoie de un instrument al diavolului pentru a repara ceva în copiii Lui. Chiar și omul care crede că Dumnezeu i-a dat o boală pentru a-l smeri, se duce la doctor și urmează tratamentul prescris în încercarea de a se vindeca de ceva ce Dumnezeu i-a dat ca să-l smerească. Nu este aceasta o ipocrizie? Adevărul este că Dumnezeu nu trimite boală peste niciunul dintre copiii Lui, ca să îi facă mai smeriți.

Unii oameni folosesc exemplul egiptenilor, pe care Domnul i-a lovit cu boli, pentru a dovedi că Dumnezeu trimite boala ca să îi facă pe oameni smeriți. Dar egiptenii de pe vremea lui Moise nu erau poporul lui Dumnezeu. Biblia afirmă, într-adevăr, că există vase de lut pregătite pentru distrugere (Romani 9:22), dar aceasta nu se referă la copiii lui Dumnezeu.

Romani 9:15-24. Citiți și discutați despre binecuvântarea de a fi un vas de cinste. Slujire în vindecare.

Lecția nr. 11. Ungerea pe care o respecti este ungera pe care o atragi!

„Cine primește un proroc, în numele unui proroc, va primi răsplata unui proroc; și cine primește pe un om neprihănit, în numele unui om neprihănit, va primi răsplata unui om neprihănit” (Matei 10:41).

Nu critica niciodată un slujitor al Evangheliei care predică despre vindecare divină și despre prosperitate, dacă vrei să umbli în aceste virtuți ale Împărăției lui Dumnezeu. Disprețul te privează de atragerea ungerii. Nu te întreba de ce trebuie să vorbească un om al lui Dumnezeu atât de des despre vindecare divină, sănătate divină și despre bani.

În cer nu vom mai avea nevoie de vindecare divină și de bunăstare. Acolo nu există boală, durere, eșec, înfrângere, lipsă, necazuri, faliment, moarte. Însă în lumea plină de dureri în care trăim, Dumnezeu a pregătit o cale ca noi să nu suferim din cauza bolilor. El nu dorește să îi vadă pe copiii Săi suferind, apăsați de boli și de neputințe. Isus a murit pe cruce pentru ca noi să nu fim bolnavi.

Dumnezeu este mult mai dornic să te vindece decât ești tu dispus să fii vindecat. Fapte 10:38 descrie modul de viață al lui Isus. Acesta trebuie să fie și modul tău de viață. Selah! Oprți-vă și discutați despre particularitățile acestui mod de viață. La ce trebuie să renunți ca să îl adopți și tu?

Răspunsul duhului de religie față de acest mod de viață este fariseismul. Un fariseu va explica totdeauna de ce nu este oportun, înțelept, eficient, un mod de viață ca al lui Isus. Fariseul este căutător de cusururi și dependent de imagine. Citiți Matei 23:23-28 și Ioan 5:8-16. Descrieți profilul fariseului care disprețuiește lucrarea de vindecare a Duhului și identificați atitudinea pe care trebuie să o aveți față de el.

Nu pierde niciodată din vedere faptul că „Dumnezeu L-a uns pe Isus cu Duhul Sfânt și cu putere...” Prețuiește ungera pe care ai primit-o! Nu coborî standardele comportamentului neprihănit! Nu te lăsa provocat de îndoiala, de cinismul, de spiritul de judecată, de lipsa de orizont și de temerile fariseilor! Dacă oamenii sunt săraci și bolnavi, ei sunt mulțumiți. Viața bună este moștenirea ta în Cristos. Boala este distrusă și nu se poate adăposti în trupul tău. Boala face parte din trecutul tău în Cristos.

Vindecarea este pâinea copiilor

Ai fost vindecat înainte de a fi născut din nou. În momentul în care ai devenit o făptură nouă, ai încetat să mai ai nevoie de vindecare. Din punct de vedere biblic, noi nu mai necesităm vindecare.

Apostolul Petru a spus, citându-l pe profetul Isaia: „Prin rănilor Lui ați fost tămăduiți” (1 Petru 2:24). El nu afirmă: „sunteți tămăduiți.” După ce ai fost născut din nou ai ieșit din boală și din moarte.

În Matei cap. 15, Biblia relatează cazul unei femei canaanite cu o nevoie arzătoare. Fiica ei avea apăsări demonice și ea L-a rugat cu insistență pe Domnul, strigând: „... Ai milă de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este muncită rău de un drac” (Matei 15:22). Isus, însă, îi răspunde: „... Eu nu sunt trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel” (Matei 15:24). Însă această mamă nu a renunțat, ci L-a închinat lui Isus zicând: „... Doamne, ajută-mi!” (Matei 15:25). Răspunsul lui Isus a fost: „Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la căței!” (Matei 15:26, VDCC). Ce era „pâinea copiilor”? Exact ceea ce căuta femeia: vindecare, izbăvire. Cine sunt copiii? Citiți Luca 13:10-17. Recitiți v. 16.

Femeia gârbovă, chiar dacă nu era conștientă de aceasta, avea drept la vindecare și la sănătate divină. Era o fiică a lui Avraam. Vindecarea este pâinea copiilor lui Avraam! În calitate de fiică a lui Avraam, ea nu ar fi trebuit să se îmbolnăvească. Vindecarea făcea parte din moștenirea ei.

Dumnezeu le spusese israeliților: „... Voi îndepărta boala din mijlocul tău” (Exod 23:25); „Domnul va depărta de tine orice boală; nu-ți va trimite niciuna din acele molime rele din Egipt, pe care le cunoști, ci va lovi cu ele pe toți cei ce te urăsc” (Deuteronom 7:15). Și chiar dacă diavolul ar încerca să te lege cu vreo boală, „Eu sunt Iehovah-Rafa, Domnul care te vindecă” (Exod 15:26), adică „Eu voi îndepărta boala de la tine.” Aceste adevăruri erau valabile pentru descendenții biologici ai lui Avraam. Dar cum rămâne cu noi? Citiți Galateni 3:7, 29. Și noi suntem copiii lui Avraam și moștenitori ai promisiunii. Ne aparțin atât beneficiile fizice, cât și cele spirituale ale binecuvântării lui Avraam. Vindecarea este parte a moștenirii noastre. Dumnezeu nu vrea ca noi să fim legați de Satan, nici nu vrea să fim afectați de bolile cu care au fost loviți egiptenii de pe vremea lui Moise. Isus ne-a dat viața Sa (Ioan 10:10) și ne-a făcut părtași ai naturii Sale divine (2 Petru 1:4). Astfel, am devenit mai mult decât niște oameni obișnuiți.

Slujire în vindecare divină.

Lecția nr. 12. Vindecarea nu vine la tine, ci este deja a ta!

„El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de păcate, să trăim pentru neprihănire; prin rănilile Lui ați fost vindecați” (1 Petru 2:24).

Vindecarea nu vine la noi, ci este deja a noastră! Vindecarea a venit la noi la cruce, înainte ca Isus să fie înviat din morți. După învierea Lui din morți, iată adevărul măreț pe care îl avem în Cristos: „El a murit pentru păcat o dată pentru totdeauna; iar acum Își trăiește viața pentru Dumnezeu. 11. În mod asemănător trebuie să vă considerați și voi: morți față de păcat, dar vii pentru Dumnezeu, în Cristos Isus, Stăpânul nostru” (Romani 6:10-11, BVA). Noi suntem vii pentru Dumnezeu; avem un tip nou de viață. Boala nu mai face parte din trupul nostru.

„Totuși El suferințele noastre le-a purtat, și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit. 5. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilile Lui suntem tămăduiți” (Isaia 53:4-5, VDCC). Comparați cu versetul de debut 1 Petru 2:24. Care este diferența de revelație dintre cele două versete? Vorbiți despre dispensația în care a trăit Isaia și dispensația în care a trăit Petru.

Nu este vremea sa plângi din cauza bolii. Ea este o minciuna a diavolului. Contextul din Iona 2:6-8 sugerează că necazurile, simptomele bolii nu sunt decât „deșertăciuni mincinoase”: „Cei care dau atenție la deșertăciuni mincinoase își părăsesc propria lor milă” (Iona 2:8, versiunea Fidela). Fiind ancorat în simptomatologia bolii, poți zădărnici harul vindecării.

Credință pentru vindecare

Mulți creștini trebuie să-și schimbe percepția cu privire la credință. Nu trebuie să înveți ființele umane să respire; oamenii, pur și simplu, respiră. Credința este stilul nostru de viață. Din momentul în care ești născut din nou, ai la dispoziție umblarea prin credință, nu prin vedere. Citiți 2 Cor. 5:7.

Rugăciunea ta nu trebuie să fie: „O, Doamne, ajută-mă să-mi primesc vindecarea. Ajută-mă să am credință.” Rugăciunea ta trebuie să fie: „Umblu prin credință și nu prin vedere. Am fost vindecat de Isus Cristos și rămân vindecat. Nu sunt copleșit de ceea ce simt; eu îmi mențin vindecarea în Numele lui Isus.”

Așa vorbește și trăiește credința. A crede înseamnă a accepta că ești cine spune Dumnezeu că ești și că ai ce spune Dumnezeu că ai. A crede înseamnă a rămâne unde te-a pus Dumnezeu, negând impulsurile firii de a te scoate din acel loc. Credința înseamnă convingere și acțiune pe baza convingerii.

AMOS 3:3. Discutați despre acest verset în contextul înviorii cu Dumnezeu cu privire la vindecare. Vorbiți despre necesitatea anturajului oamenilor credinței.

Unii oameni cărora le slujești în vindecare vor să țină monologuri despre simptomatologia bolii. Ei trăiesc în lumea simptomelor, a simțurilor. Nu asculta la nesfârșit astfel de monologuri, până când credința ta scade dramatic și nu mai poți sluji în vindecare. Alți oameni vor ca slujitorii lui Dumnezeu să își pună mâinile peste ei și aleargă după oamenii lui Dumnezeu din loc în loc, de la conferință la conferință. Alți oameni vor să vadă rezultate ca să creadă. Un astfel om a fost Toma. Când ucenicii i-au vorbit despre apariția Domnului înviat, el a refuzat să creadă, spunând: „... Dacă nu voi vedea în mâinile Lui semnul cuielor și dacă nu voi pune degetul meu în semnul cuielor și dacă nu voi pune mâna mea în coasta Lui, nu voi crede” (Ioan 20:25).

În Romani 9:8 Biblia spune: „Cei ce sunt copiii cărnii (ai simțurilor), aceștia nu sunt copiii lui Dumnezeu...”

Credința bazată pe simțuri nu este credința adevărată. Există o singură temelie a credinței: Cuvântul lui Dumnezeu: „Astfel, credința vine în urma auzirii, iar auzirea vine prin Cuvântul lui Cristos.” Iată de ce trebuie să rostim și să predicăm Cuvântul lui Dumnezeu.

Minunile sunt extraordinare: reprezintă o mărturie a lui Cristos cel viu din viața noastră, dar nu ne putem baza credința și viața pe minuni. Cuvântul lui Dumnezeu este singura temelie pentru credință.

Slujire în vindecare. Dacă ați primit cereri de rugăciune pentru vindecare, slujiți-le acestor persoane, fie că sunt prezente fizic, fie că nu sunt.

Lecția nr. 13. De ce se îmbolnăvesc creștinii?**1. Lipsa de cunoștință.**

„Poporul Meu pierde din lipsă de cunoștință...” (Osea 4:6). Acesta este motivul principal al bolii din poporul lui Dumnezeu: necunoașterea sau neînțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu cu privire la ei. Verbul „pierre” are ca sinonime „suferă” și „este distrus.” Există o suferință cauzată de necunoașterea Cuvântului lui Dumnezeu. Iată câteva lucruri vitale pe care ți le transmite Scriptura: ce spune Dumnezeu cu privire la tine, cine ești în Cristos, ce ai în El și ce poți face prin puterea Lui. Înțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu îți va revela adevărata ta identitate.

Doar având aceasta revelație poți ști cum să trăiești cu adevărat. Sunt anumite lucruri pe care nu trebuie să le mai ceri lui Dumnezeu. Noi ne-am născut în odihna lui Cristos, dar prea puțini creștini cunosc aceasta. Dacă ai intrat în odihna lui Cristos, te odihnești de lucrările tale, așa cum Se odihnește și Cristos. Dar, dacă nu știi aceste lucruri, viața ta va fi plină de zbucium și de lupte fără rost.

Ilustrație. Dr Nicolae Paulescu (1869-1931), medic fiziolog, academician, profesor universitar dr, cercetător în Medicină, inventatorul pancreinei, numită mai târziu insulina. Din cauza convingerilor sale creștine declarate public, premiul Nobel pentru această descoperire a fost primit de doi canadieni. El a afirmat: „Adepții materialismului au repetat de atâtea ori că știința modernă a izgonit definitiv din domeniul său ideea de Dumnezeu, au știut să manevreze atât de bine cunoștințele, încât astăzi multora le este rușine să pronunțe public cuvântul «Dumnezeu». Toate acestea s-au făcut în numele științei. Și, totuși, marii savanți, creatorii și gloriile științei, au admis toți și chiar au proclamat existența lui Dumnezeu.”

Atunci când Îl cunoști pe Dumnezeu și Îi cunoști Cuvântul, umbli în destin complet desprins de uneltirile celui rău. Tu devii un canal al vindecării divine.

Citiți Evrei 4:11. Discutați despre odihna trăirii în identitatea revelată de Cuvântul lui Dumnezeu. Citiți și Filipeni 3:7-8. Discutați despre semnificația prețurilor cunoașterii lui Cristos. Ce ți se pare că ai pierdut din pricina lui Cristos?

2. Lipsa înțelepciunii.

Apostolul Pavel și-a stabilit două ținte clare de rugăciune cu privire la credincioșii din Biserica din Efes și din Biserica din Colose.

Pentru cei din Biserica din Efes el s-a rugat: „Și mă rog ca Dumnezeul Domnului nostru Isus Cristos, Tatăl slavei, să vă dea un duh de înțelepciune și de descoperire, în cunoașterea Lui” (Efeseni 1:17). Apostolul Pavel a mijlocit pentru un duh de înțelepciune și de descoperire în cunoașterea lui Dumnezeu (Cornilescu) – „duhul înțelepciunii și al revelației în cunoașterea Lui” (Fidela); a mijlocit ca Dumnezeul slavei să îi facă „intelenți și plini de discernământ în cunoașterea personală a lui Dumnezeu” (traducerea Message); „un duh de înțelepciune și de revelație [care să le confere o înțelegere profundă, personală și intimă]” (Versiunile Amplificată și Passion).

Pentru cei din Biserica din Colose, el s-a rugat: „De aceea și noi, din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi și să cerem să vă umpleți de cunoștința voii Lui, în orice fel de înțelepciune și pricepere duhovnicească” (Coloseni 1:9). Apostolul Pavel a mijlocit pentru umplerea creștinilor din Colose de cunoașterea voii Dumnezeu, manifestată în orice tip de înțelepciune și de înțelegere spirituală.

Nu este voia lui Dumnezeu ca tu să fii bolnav sau să suferi, însă necunoașterea sau ignorarea Cuvântului lui Dumnezeu te poate ține sub apăsarea bolii. Te poate determina chiar să crezi că Dumnezeu vrea ca lucrurile să stea astfel. Unii slujitori ai Evangheliei prezintă boala ca venind de la Dumnezeu. Tu trebuie să discerți Adevărul în învățăturile pe care le auzi.

Când Duhul de înțelepciune și de pricepere va opera în duhul tău, Cuvântul lui Dumnezeu va fi o mare binecuvântare pentru tine. Nu vei putea trăi fără el.

Duhul Sfânt ne-a fost dat pentru a ne ajuta să înțelegem lucrurile lui Dumnezeu. El ne descoperă lucrurile pe care le-am primit fără plată în Cristos; unul dintre aceste lucruri este vindecarea divină.

Citiți și vorbiți despre semnificația versetelor: Proverbe 4:7 și 1 Corinteni 2:12.

Lecția nr. 14.

De ce se îmbolnăvesc creștinii? (continuare)

Vindecarea a venit la noi la Cruce. Dumnezeu este mai dornic să ne vindece decât suntem noi dispuși să fim vindecați. Atunci de ce se îmbolnăvesc creștinii? De ce mulți copii ai lui Dumnezeu au parte de suferințe și dureri în trupul lor? Există câteva motive pentru aceasta, dar slava lui Dumnezeu că această situație poate fi adusă sub controlul Duhului Sfânt.

Motive pentru care creștinii nu accesează vindecarea:

3. Rostirea afirmațiilor greșite

Duhul uman poate fi antrenat. Când ești născut din nou, cunoașterea Cuvântului lui Dumnezeu este împărtășită duhului tău. Prin nașterea din nou, duhul tău devine viu față de Dumnezeu. Dar când duhul tău este amăgit să creadă ceva diferit de Cuvântul lui Dumnezeu, El își pierde abilitatea de înțelegere a Cuvântului și de a judeca corect, deoarece a fost antrenat în direcția greșită. Tot ceea ce permiți cu consecvență să intre în duhul tău fie te va influența în mod pozitiv, dacă este Cuvântul lui Dumnezeu, fie te va contamina, dacă este în afara Cuvântului.

Biblia spune: „să îndrepte cu blândețe pe potrivnici, în nădejdea că Dumnezeu le va da pocăința, ca să ajungă la cunoașterea adevărului” (2 Timotei 2:25, VDCC).

Pavel se referă aici la creștinii care își apasă propriul duh prin primirea informațiilor greșite. Aceasta are loc, de multe ori, prin declarații greșite, prin afirmații care nu sunt în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta este una dintre strategiile folosite de diavol pentru distrugerea creștinilor - să îi determine să se întoarcă împotriva lor înșiși prin rostirea unor declarații greșite. De exemplu, Iov. Mulți cred că Iov dădea glas gândirii lui Dumnezeu când spunea: „Domnul a dat, Domnul a luat. Binecuvântat fie Numele Domnului!” (Iov 1:21). Nu Dumnezeu a fost cel ce i-a luat totul lui Iov. Dar el a făcut afirmații greșite, surpând zidul de protecție ridicat de Dumnezeu în jurul lui. El nu era conștient de realitatea protecției asigurate de Dumnezeu. „Cine sapă groapa altuia cade el în ea, și cine surpă un zid va fi mușcat de un șarpe” (Eclesiastul 10:8, VDCC). În al doilea rând, Iov trăia în frica. „De ce mă tem, aceea mi se întâmplă; de ce mi-e frică, de aceea am parte! N-am nici liniște, nici pace, nici odihnă, și necazul dă peste mine” (Iov 3:25-26, VDCC).

Păstrează în adâncul inimii tale imaginea și convingerea că Dumnezeu este bun. Da glas în afirmații și în cântări de laudă bunătății lui Dumnezeu. Declară peste tine, peste casa ta, peste mediul tău de influență în Numele lui Isus: „Binecuvântat fie Domnul, care zilnic ne încarcă cu binecuvântări, Dumnezeul salvării noastre. Selah” (Psalmii 68:19, versiunea Fidela).

Discutați despre semnificația versetelor Eclesiastul 10:12 și Proverbe 18:21, în contextul de mai sus.

Trebuie să îți asumi responsabilitatea de a rosti viață peste trupul tău.

4. Lenea

Lenea cu privire la studierea Cuvântului lui Dumnezeu, lenea cu privire la educarea în lucrurile Duhului, lenea cu privire la aplicarea Cuvântului lui Dumnezeu și lenea cu privire la împotrivirea față de cel rău reprezintă piedici mari în calea creșterii spirituale, a trăirii în biruință lui Cristos și în particular în accesarea sănătății divine. Unor creștinilor le este lene să adreseze Cuvântul lui Dumnezeu situației lor specifice și lasă lucrurile „să se rezolve de la sine,” cred ei. Nu zădărnici prin lene harul lui Dumnezeu față de tine. Dacă ți-e mai ușor să vorbești vrute și nevrute cu prietenii, dar ti-e greu să pui Cuvântul la lucru într-o situație, atunci identifică lenea și poruncește-i să plece din viața ta. Scopul lui Satan este să te facă leneș și neroditor, dar Dumnezeu te vede iubitor și roditor.

„Tu, dar, copilul meu, întărește-te în harul care este în Cristos Isus” (2 Timotei 2:1, VDCC).

Timp de slujire: Rugați-vă pentru membrii/membrele celulei și slujiți-vă unii/unele altora în vindecare divină.

LECTIA NR 15. De ce se îmbolnăvesc creștinii? (continuare)

(1- lipsa de cunoștință; 2- lipsa înțelepciunii; 3- afirmații greșite; 4- lenea în studierea Bibliei)

5. Lipsa umblării în dragoste

„De aceea, oricine mănâncă pâinea aceasta sau bea paharul Domnului în chip nevrednic, va fi vinovat de trupul și sângele Domnului” (1 Corinteni 11:27, VDCC).

Observați că textul nu spune: „Nu este vrednic,” deoarece fiecare creștin este vrednic să mănânce pâinea și să bea rodul viței. A bea „paharul Domnului în chip nevrednic” are de-a face cu atitudinea. Înseamnă împărtășirea cu Cina Domnului într-o manieră care nu este demnă de un copil al lui Dumnezeu.

„Fiecare să se cerceteze, dar, pe sine însuși, și așa să mănânce din pâinea aceasta și să bea din paharul acesta. 29. Căci cine mănâncă și bea își mănâncă și bea osânda lui însuși, dacă nu deosebește trupul Domnului. 30. Din pricina aceasta sunt între voi mulți neputincioși și bolnavi, și nu puțini dorm” (1 Corinteni 11:28-30, VDCC).

Lipsa de discernământ cu privire la Trupul Domnului este motivul pentru care mulți se îmbolnăvesc și mor. Ei nu au o revelație cu privire la Trupul lui Cristos.

„Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Cristos? Pâinea pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Cristos? 17 . Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeași pâine” (1 Corinteni 10:16-17, VDCC).

Când Scriptura afirmă că noi suntem o pâine și un trup, Domnul declară unirea credinței și unitatea Bisericii.

Noi ne aflăm într-o relație de iubire consfințită de Noul Testament cu Isus Cristos și unii cu alții. O relație bazată pe testament (în unele traduceri legământ) este o relație sacră; nu poate fi frântă. Isus ne-a poruncit să umblăm în dragoste, datorită sângelui Său care ne-a făcut una.

Dați exemplu de un act de bunătate și de dragoste pe care Duhul Sfânt vi l-a inspirat față de un frate/o soră în Domnul.

La Cină, Isus le-a spus ucenicilor: „Fiindcă acesta este sângele meu, al Noului Testament, care se varsă pentru mulți pentru iertarea păcatelor” (Matei 26:28, versiunea Fidela). Vărsarea sângelui a avut două obiective: 1. stabilirea Noului Testament; 2. sângele lui Isus a spălat păcatele întregii lumi. Sângele Lui ne face una prin Testament. Eu sunt chemat să îmi protejiez frații și surorile în Domnul, să mă preocup de starea în care se găsesc. Nu sunt chemat să lupt împotriva fraților și a surorilor mele în Domnul. Alegerea de a umbla în dragoste aduce viață și sănătate trupului Meu. Nu există o altă opțiune. Dacă trăiești în Sion, umblă în dragoste. Aceasta este noua lege în vigoare pentru oamenii liberi în Cristos.

Discutați semnificația versetelor: 1 Ioan 2:9,11

Dragostea nu este mână de interese proprii. Citiți Corinteni 13:5. Oamenii care caută în orice situație propriul lor avantaj îl pot sluji pe Dumnezeu.

Dragostea adevărată dăruiește. Ea caută să se exprime în mod dumnezeiesc față de alte persoane. Fii un instrument al iubirii lui Dumnezeu. Dragostea este matură când nu mai simți nevoia să se răzbune, când nu mai caută să își facă dreptate cu orice preț. Chiar dacă cealaltă persoană nu merită, tu iubești, știind că viața ta se desfășoară înaintea lui Dumnezeu. Dragostea nu caută atenție, ci binecuvântează în mod sacrificial: „Pentru ca milosteniile tale să fie în ascuns; și Tatăl tău care vede în ascuns, el însuși îți va răsplăti pe față” (Matei 6:4, Fidela). Alege să iubești, oricare ar fi situația.

Decizia de a nu umbla în dragoste te face vulnerabil. Îți deschizi viața față de atacuri satanice. Fără dragoste este greu să biruiești. Practică respectul și dragostea față de cei din Casa Domnului. Citiți Galateni 6:10. Permite-i Duhului Sfânt să te inspire să faci acte de bunătate față de frații tăi și de surorile tale în Domnul.

Slujire în vindecare. Dacă îți este greu să iubești pe cineva, este timpul să te pocăiești. Permite-le membrilor celulei să se roage pentru tine. În Galateni 5:6 se afirmă: „... credința lucrează în dragoste.” După ce te-ai pocăit și ai ales să iubești necondiționat, primește vindecarea divină. Dacă este o problemă cu care te-ai confruntat de multă vreme, primește rezolvarea în Numele lui Isus.

Lecția nr 16. PAȘI SPRE VINDECARE. Principii de vindecare și de sănătate divină

Principiul nr. 1: PRIVEȘTE ȘI FII VINDECAT! În pustiu, israeliții au păcătuit împotriva lui Dumnezeu cântind (exprimându-și nemulțumirea prin critică și proteste) față de mana trimisă de Dumnezeu. Din această cauză Dumnezeu a trimis împotriva lor șerpi veninoși, care i-au mușcat și au provocat moartea multora. Iar atunci când au strigat către Dumnezeu că să îi salveze, El i-a dat lui Moise strategia: „Domnul a zis lui Moise: «Fă-ți un șarpe înfocat și spânzură-l de o prăjină; oricine este mușcat și va privi spre el va trăi.» Moise a făcut un șarpe de aramă și l-a pus într-o prăjină; și oricine era mușcat de un șarpe și privea spre șarpele de aramă, trăia” (Numeri 21:8-9).

Domnul Isus vorbește despre acest principiu în Noul Testament: „Și, după cum a înălțat Moise șarpele în pustiu, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică” (Ioan 3:14-15).

În Biblie, arama simbolizează judecata. „Fiul Omului înălțat” așa cum spune Ioan 3:14 semnifică răstignirea lui Isus. Când El a fost răstignit pe cruce, El a fost judecat: „Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți” (Isaia 53:5).

Unii dintre israeliți și-au zis în sinea lor: „Nu! Sufăr prea tare! Durerea este prea mare. Nu pot să îmi ridic privirea.” Drept urmare, au murit. Alții și-au bătut joc de Moise și de șarpele de aramă. Și aceștia au murit. Dar, slavă Domnului, toți cei care au privit au fost vindecați de mușcăturile șerpilor.

Citiți și discutați în contextul acestui principiu 2 Corinteni 3:18. Identifică un element al lucrării crucii lui Cristos la care nu ai privit până acum. Identifică alte lucruri la care te uitați în momente de neputință fizică: simptome, părerile prietenilor, propriile temeri... și ia decizia să privești doar la Isus și la lucrarea Lui isprăvită la Cruce.

Discutați despre semnificația versetului Evrei 12:2 și a expresiei „Cristos viața voastră” din Coloseni 3:4. Proclamă: „Cristos este viața mea.”

Principiul nr. 2: PROCLAMĂ CU GURA TA ȘI RIDICĂ-TE! Creștinismul mai este numit și „Marea mărturisire de credință.” „Dacă îl mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit” (Romani 10:9). Acesta este Principiul Împărăției lui Dumnezeu în Noul Testament. Tot ceea ce mărturisești cu consecvență devine realitate.

Puterea rezidă în rostire, în cuvintele Tale. Vei avea tot ceea ce spui. Viața ta de astăzi este rezultatul a ceea ce ai afirmat ieri. Moartea și viața stau în puterea cuvintelor tale (Proverbe 18:21). Te poți scula de pe patul de suferință și poți fi vindecat/ă prin rostirea vindecării peste trupul tău. Iar trupul tău va răspunde la cuvintele tale. Poți proclama cu credință: „Sunt vindecat/ă și rămân vindecat/ă” și așa va fi: „Iar Isus, răspunzând, le-a zis: «Aveți credință în Dumnezeu!». Fiindcă adevărat vă spun că oricine va spune acestui munte: Ridică-te și aruncă-te în mare; și nu se va îndoii în inima lui, ci va crede că acele lucruri pe care le spune se vor face, el va avea orice spune” (Marcu 11:22-23, versiunea Fidela).

Isus le spunea, de fapt, să aibă credință lui Dumnezeu; aceasta este credință care vorbește. Tot ce rostești va fi împlinit pentru tine. Ce putere incredibilă i-a oferit Dumnezeu Bisericii! Declară că ești vindecat și ridică-te! Dumnezeu a vorbit în Cuvântul Său despre tine și prin rănilor Lui Isus tu ești vindecat. Tu declară același lucruri cu privire la tine. Credința se exprimă prin cuvinte și prin acțiuni. Nu este suficient doar să rostești, treci și la acte de credință.

Citiți și discutați despre instrucțiunea dată de Petru lui Enea. Fapte 9:34. Apoi, descrie o provocare a sănătății tale cu care te confrunți. Permite-i Duhului Sfânt să îți arate cuvintele de credință pe care să le rostești peste trupul tău și acționează pe baza lor. Fă ce nu ai putut să faci înainte de a veni la întâlnirea de părtășie a celulei. Începe să îl lauzi pe Domnul după primirea vindecării. Declară-ți vindecarea cu credință.

Oamenii te pot ajuta în anumite limite. Un slujitor al lui Dumnezeu își poate pune mâinile peste tine și să primești vindecarea. Poți trăi pe credința unui asemenea om o perioadă de timp, dar la un moment dat va trebui să te trezești și să declari cu gura ta ceea ce vrei să trăiești.

Petreceți un timp special în mulțumire și în laudă. Creați o atmosferă îmbibată de laude la adresa lui Dumnezeu. Rostiți Psalmul 107:1-2. Exprimați-vă bucuria în cinstea Domnului!

Lecția nr 17. Pași spre vindecare. Principii de vindecare și de sănătate divină (2)**Principiul nr. 3: ROSTEȘTE ACELEASI LUCRURI PE CARE LE-A ROSTIT DUMNEZEU CU PRIVIRE LA TINE.**

„Merg oare doi oameni împreună fără să fie învoiți?” (Amos 3:3).

Cel mai bun mod în care poți trăi în sănătate divină este prin rostirea aceluiași lucruri pe care le rostește Dumnezeu. Biblia spune: „Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre, și căile voastre nu sunt căile Mele», zice Domnul” (Isaia 55:8). Aceasta era o realitate spirituală corespunzătoare Vechiului Testament. În Noul Testament, Isus a spus: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața” (Ioan 14:6). Când am venit la Cristos, am ajuns pe Cale: gândurile Lui au devenit gândurile noastre; căile Lui au devenit căile noastre.

„Și vorbim despre ele nu cu vorbiri învățate de la înțelepciunea omenească, ci cu vorbiri învățate de la Duhul Sfânt, întrebându-l o vorbire duhovnicească pentru lucrurile duhovnicești. Dar omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt o nebunie; și nici nu le poate înțelege, pentru că trebuie judecate duhovnicește” (1 Corinteni 2:13-14).

Eu sunt ce spune Dumnezeu că sunt. Când nu înțelegi să proclami ce a spus Dumnezeu cu privire la tine, te lupti să te ridici la înălțimea așteptărilor tale sau ale altora. Este o preocupare epuizantă și lipsită de rod.

Există un mod nou și roditor de a ne ruga, rugându-ne Cuvântul lui Dumnezeu.

Dumnezeu ne-a dat viața și trebuie să rostim cuvinte de viață. Când rostești cuvinte de viață, ai viață. Când rostești sănătate, ai parte de sănătate. Dacă exprimi frică, teama va crește ca un uriaș în viața ta și te va apuca de mână. Nu rosti înfrângere, nu da glas îndoielii, nu rosti cuvinte de boală. Rostește credință, rostește biruință.

Viața ta se află în mâinile tale prin lucrurile pe care le afirmi. Satan are nevoie de cooperarea ta, pentru a introduce frustrare, eșec și distrugere în fiecare domeniu al vieții tale. El te amăgește să rostești cuvinte pesimiste și morbide, pentru a crea situații grele în viața ta. Trebuie să ajungi într-un punct al vieții tale în care ești deplin convins cu privire la cine ești tu cu adevărat și rostești numai Cuvântul lui Dumnezeu cu privire la tine, indiferent cum este situația.

Citiți și discutați despre semnificația textelor din Proverbe 18:21 și Matei 12:34. Detaliați modurile în care vă păziți inima: Proverbe 4:23.

Diavolul nu își poate impune gândurile cu forța asupra cuiva. Dezvoltă-ți practica de a nu medita, de a nu pierde vremea analizând gândurile rele.

Mărturisirea cu gura a lucrurilor spuse de Dumnezeu despre tine nu trebuie să fie o muncă istovitoare. Dezvoltă-ți abilitatea de a crede cu ușurință ce spune Dumnezeu despre tine. Apoi, mărturisește aceste lucruri și ele vor fi întemeiate pentru tine.

Principiul nr. 4: ÎNCETEAZĂ SĂ MAI DAI GLAS NEVOII TALE. ROSTEȘTE PURTAREA DE GRIJĂ, PROVIZIA, SOLUȚIA.

Cel rău dorește să fii un creștin neconsolat, neputincios și slab. Dar Dumnezeu ți-a dat un instrument în permanență la îndemână: vorbirea călăuzită de Duhul Sfânt. Hotărăște-te să nu mai zăbovești descriind problemele cu care te confrunți. Scutură-te de orice legături cu care te-a legat cel rău că să te gândești în mod obsesiv la situații provocatoare. Verbalizează iertarea, mobilizarea ta de a întreprinde acte de credință și rostește soluții, resurse, strategii.

Oamenii lui Dumnezeu inspirați de Duhul Sfânt să scrie Biblia au descoperit biruință prin rostirea soluțiilor, a resurselor și a strategiilor divine. Citiți: Iov 27:4; Psalmul 15:3; Psalmul 34:13; Psalmul 37:30; Psalmul 45:1; Proverbe 10:20; Proverbe 12:19; Proverbe 15:4; Filipeni 2:11; Iacov 3:5-8; 1 Petru 3:10; 1 Ioan 3:18.

Decideți să vă schimbați modul de exprimare cu privire la o provocare concretă prezentă.

Timp de închinare.

Lecția nr. 18. Autoritatea numelui lui Isus (1)

„În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer niciun alt Nume dat oamenilor în care trebuie să fim mântuiți” (Faptele apostolilor 4:12).

Numele lui Isus este vital pentru Biserică. Atunci când înțelegi ce spune Biblia cu privire la acest Nume, aceasta îți va întări credința, îți va transforma viața de rugăciune și îți va schimba atitudinea față de viață pentru totdeauna. La pachetul cunoașterii acestui Nume vine și cunoașterea domniei peste circumstanțe și peste demoni. Mai mult ca niciodată, Biserica are nevoie să înțeleagă că ne-a fost dat un Nume.

Numele lui Isus nu este un Nume obișnuit. Isus nu a fost doar un profet. Toată puterea lui Dumnezeu se află în Numele Isus. Este Numele care descură orice ușă, distruge orice boală, îți oferă succes divin; în acest Nume îți sunt rugăciunile ascultate.

Numele „Isus” înseamnă „Mântuire, Mântuitor”; provine din greacă, iar în ebraică are forma „Yeshua” sau „Iosua.” Nu poți separa un om de Numele Său. Numele unui om îl identifică și toată autoritatea pe care o are este investită în numele lui. Când tu spui: „Vin în Numele lui Isus,” tu vorbești de toată autoritatea pe care o are Isus.

El este Mielul lui Dumnezeu care a fost înjunghiat pentru mântuirea lumii. El a murit și a fost îngropat. Dar Tatăl L-a înviat din morți și Isus S-a suit la cer, a pus sângele Său pe altar, înaintea Tatălui și a primit slava și autoritatea. Apoi a coborât în camera de sus unde erau strânși ucenicii.

Citiți Ioan 20:19-22. Ce lucruri strategice le-a comunicat Domnul și ce lucrări strategice au avut loc la aceasta întâlnire?

Citiți Ioan 20:24-29. Răspundeți la aceeași întrebare de mai sus.

Citiți Ioan 21:1-14 și, apoi, Ioan 21:15-17. Răspundeți la aceeași întrebare de mai sus.

Toate cele trei arătări de după înviere consemnate de Ioan au avut și scopul de a-i învăța pe ucenici să umble în autoritatea numelui lui Isus.

Citiți Marcu 16:15-18. Vorbiți concret despre ceea ce faceți fiecare pentru a împlini Marea Trimitere. Vorbiți fiecare despre un caz concret în care ați conștientizat semnele care vă însoțesc în calitate de om care crede în Numele lui Isus.

Timp de închinare.

Lecția Nr. 19. **Autoritatea numelui lui Isus (2)**

Exista doi stâlpi ai vieții creștine: stăpânirea și închinarea. Viața de stăpânire este o viață de domnie, de emitere de decrete asupra circumstanțelor vieții prin puterea Duhului Sfânt.

Restaurarea domniei

Omul a fost creat să aibă stăpânire. Înainte de căderea în păcat, Adam a exercitat stăpânire absolută peste restul creației lui Dumnezeu.

„Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: «Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ»” (Geneza 1:28).

„... Ce este omul, ca să Te gândești la el? Și fiul omului, ca să-l bagi în seamă? 5. L-ai făcut cu puțin mai prejos decât Dumnezeu și l-ai încununat cu slavă și cu cinste. 6. L-ai dat stăpânire peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai pus sub picioarele lui” (Psalmi 8:4-6).

Abilitatea omului de a împlânzi animale este o expresie a stăpânirii exercitate de om asupra creației: „Omul a reușit să împlânzească orice fel de animal sălbatic, orice pasăre și orice specie de reptile” (Iacov 3:7, BVA). Biblia afirma că nu a existat nicio specie de animale care să nu fi fost împlânzită de om. Duhul uman a fost înzestrat cu stăpânire, dar păcatul a căpătat stăpânire peste om. Însă, slavă lui Dumnezeu, că Isus a venit și a înfrânt păcatul și moartea, iar acum acestea nu mai domnesc peste noi.

1 Corinteni 15:26: „Vrăjmașul cel din urmă care va fi nimicit va fi moartea.”

Moartea a fost deja înfrântă și va fi distrusă la cea de a doua venire a lui Isus. La cea dintâi venire a Sa, Isus a gustat moartea în locul fiecărui om. El l-a învins pe cel rău și i-a luat cheile Locuinței morții și ale morții.

Discutați despre autoritatea de a distruge lucrările diavolului în conformitate cu versetele 1 Ioan 3:8, Filipeni 2:9-10. Dați exemple de situații în care ați operat în această autoritate. Cum puteți face din aceasta un mod de viață? „Iată, vă dau autoritate să călcați peste șerpi și peste scorpioni și peste toată puterea vrăjmașului; și nimic nu vă va vătăma nicidecum” (Luca 10:19, versiunea GBV).

Stăpânirea asupra păcatului

Citiți Romani 6:10-14. Discutați despre semnificația acestui pasaj; extrageți afirmații care denotă domnia fapturii noi asupra păcatului.

Textul nu se referă doar la actele de păcătuire. Păcatul nu mai are stăpânire asupra duhului tău, asupra minții, voinței și emoțiilor tale, respectiv asupra trupului tău, din moment ce ești născut din nou. Natura păcatului și toate efectele păcatului nu mai au stăpânire asupra ta.

Boala devine un element al trecutului când ești născut din nou. „Niciun locuitor nu zice: «Sunt bolnav!» Poporul Ierusalimului capătă iertarea fărădelegilor lui” (Isaia 33:24). Noi suntem locuitorii Sionului. „S-o știți toți și s-o știe tot norodul lui Israel! Omul acesta se înfățișează înaintea voastră pe deplin sănătos în Numele lui Isus Cristos din Nazaret, pe care voi l-ați răstignit, dar pe care Dumnezeu l-a înviat din morți” (Faptele apostolilor 4:10).

Stăpânirea noastră a fost restaurată. De aceea nu ar trebui să mai mărturisim stăpânirea diavolului declarând că suntem bolnavi. Să rostim Cuvântul lui Dumnezeu care declară vindecare și sănătate divină.

Timp special de slujire.

Lecția nr. 20.**Autoritatea numelui lui Isus (3)**

„Iată că v-am dat putere să călcați peste șerpi și peste scorpioni și peste toată puterea vrăjmașului: și nimic nu vă va putea vătăma” (Luca 10:19).

Isus ne-a dat putere peste toată puterea vrăjmașului. Exista două cuvinte folosite în Biblie pentru a descrie puterea. Ele provin din doi termeni din greaca veche. Cel dintâi este „dunamis” care înseamnă „abilitatea de a produce schimbări.” Este puterea pe care ai primit-o atunci când L-ai primit pe Duhul Sfânt. „Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului” (Fapte 1:8). Această putere se află în duhul tău.

Textul tematic din Luca 10:19 se referă, însă, la autoritate. Este foarte important să înțelegem autoritatea care ne aparține: „Iată, v-am dat autoritate să călcați peste șerpi, peste scorpioni și peste toată puterea dușmanului și nimic nu vă va răni!” (Luca 10:19, NTR).

Toată puterea lui Dumnezeu este investită în Isus.

Autoritatea reprezintă puterea delegată și provine din Cuvântul grecesc „exousia.” Se referă la dreptul de a acționa în locul unei alte persoane. Raza de autoritate și puterea de înfăptuire depinde de puterea care o susține. Autoritatea depinde de persoana care îți acordă dreptul de acționa în locul ei. Nouă ni s-a oferit putere delegată peste toată abilitatea celui rău și a cohortelor lui. Indiferent cum sau prin ce încearcă cel rău să te afecteze, „nimic nu vă va putea vătăma.”

Numele lui Isus are putere peste orice boală, indiferent de numele ei. În Efeseni 1:22, citim: „El l-a pus totul sub picioare și l-a dat căpetenie peste toate lucrurile Bisericii.” Orice are un nume este supus numelui lui Isus!

Depuneți mărturii de vindecări miraculoase, construind astfel o atmosferă de credință.

Slujire în vindecare divină.

Numește o problemă de sănătate cu care te confrunți tu sau un apropiat al tău. Recunoaște autoritatea pe care o ai în Numele lui Isus peste această boală. Poruncește ca boala să plece în Numele lui Isus. Rostește că se usucă de la rădăcină – ca smochinul neroditor – și nu se mai întoarce niciodată în Numele lui Isus! Ai suficientă putere în duhul tău peste aceasta problemă să o expulzezi din trupul tău sau al persoanei pentru care te rogi în Numele lui Isus!

Mărturii ale pastorului Chris Oyakhilome:

Bărbatul cu cârja.

În 1986 am avut o cruciadă de evanghelizare și de vindecare. Duminică după-amiază, în timp ce mă pregăteam pentru serviciul de vindecare, m-am uitat pe fereastră și am văzut un bărbat cu coloana aplecată, care se deplasa greu, cu ajutorul unei cârje, intrând în sală ajutat de câteva persoane. M-am rugat ca el să-și primească vindecarea în acea seară.

Slujeam și uitasem total de omul respectiv. L-am rugat pe oameni să se ridice la un moment dat. Atunci l-am zărit stând în față pe omul pe care îl văzusem înainte de începerea slujbei. Acum el încerca să se ridice, dar cârja îi căzuse și se întindea după ea să o apuce de pe jos, ca, apoi, să se ridice și el cu ajutorul cârjei. Am pus piciorul pe cârja lui și l-am întrebat dacă vrea să o folosească tot restul vieții. El mi-a răspuns: „Nu!” Atunci m-am aplecat spre el, l-am tras spre mine și i-am zis: „Umblă în Numele lui Isus!”

Ce a urmat este mai frumos decât se poate descrie în cuvinte: omul, care avea coloana încovoiată, s-a îndreptat și a început să meargă tremurând puternic la început. După câțiva pași, tremurul a încetat, iar el a început să meargă perfect.

Eu nici măcar nu m-am rugat pentru el când i-am slujit; doar am folosit Numele lui Isus. Este putere în Numele lui Isus!

Lecția nr. 21.

Stăpânire peste boli (1)

„Apoi le-a zis: «Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit. Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi; vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși»” (Marcu 16:15-18, VDCC).

Întrebări: Pe cine ar trebui semnele să urmeze? Cine ar trebui să scoată draci și să își pună mâinile peste bolnavi și să vorbească în alte limbi? Cuvântul acesta este o revelație pentru tine! Nu este o promisiune! Este o declarație cu privire la fiecare credincios!

Întrebare: Dacă poți să îți pui mâinile peste bolnavi și să îi vindecii, cum rămâne cu trupul tău? Poți rosti vindecare și sănătate și peste corpul tău. Poți să îți pui mâinile peste partea bolnavă din trupul tău și să rostești vindecare și sănătate divină sau poți să îți pui mâinile peste capul tău și să poruncești întregire în tot organismul tău, în Numele lui Isus!

Demonii îi pot afecta pe oameni în diferite moduri. Uneori, demonii tulbură afacerile oamenilor, familiile, finanțele și sănătatea lor. Dumnezeu dorește să conștientizăm ce ne aparține în Cristos. El vrea ca noi să cunoaștem nemărginita mărire a puterii Lui, disponibilă nouă care credem. Citim Efeseni 1:19-20. Când Dumnezeu a direcționat puterea Sa pentru a-L învia pe Isus din morți, El a direcționat această putere și spre noi, în același timp. El ne-a înviat împreună cu Cristos și ne-a așezat în locurile cerești „mai presus de orice conducător, de orice autoritate, de orice guvern și de orice domeniu de putere existent!” (Efeseni 1:21, traducerea The Passion).

Există două dominante în viața unui creștin: stăpânirea și închinarea. Viața de stăpânire implică faptul că tu domnești, dominând circumstanțele vieții tale prin Isus Cristos.

Restaurarea domniei.

Omul a fost creat pentru a avea și a exercita stăpânire. Înainte de cădere, Adam a exercitat stăpânire totală peste creația lui Dumnezeu. Geneza 1:28: „Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: «Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ».”

Psalmul 8:4-6: „Ce este omul, ca să Te gândești la el? Și fiul omului, ca să-l bagi în seamă? L-ai făcut cu puțin mai prejos decât Dumnezeu și l-ai încununat cu slavă și cu cinste. I-ai dat stăpânire peste lucrurile mâinilor Tale, toate le-ai pus sub picioarele lui.”

Citiți Iacov 3:7. Enumerați lucruri peste care ați căpătat stăpânire și înzestrări în care operați. Toate acestea fac parte din stăpânirea pe care Dumnezeu v-a dat-o.

Duhul uman are stăpânire, dar păcatul a câștigat stăpânire asupra omului când acesta nu l-a ascultat pe Dumnezeu și, de atunci, moartea a domnit peste om. Dar slavă lui Dumnezeu, Isus a venit și a înfrânt moartea și acum moartea nu mai domnește asupra noastră.

Citiți 1 Corinteni 15:26. Moartea a fost deja înfrântă și va fi distrusă la a doua venire a lui Isus. La cea dintâi venire a Sa, Isus a gustat moartea pentru fiecare om. El l-a înfrânt pe diavol și a luat de la el cheile morții și ale Locuinței morții. Citiți Apocalipsa 1:17-18.

Noi eram ținuți în robia fricii de moarte. Isus s-a dat pe sine la moarte. A fost decizia lui Isus să își dea viața. Citiți Ioan 10:17. El a murit ca să îl nimicească pe cel ce deținea puterea morții. Citiți Evrei 2:14-15. Termenul tradus „a nimici” înseamnă și „a paraliza.” Așadar, Isus l-a paralizat pe cel ce avea puterea morții, adică pe diavolul.

Citiți 1 Ioan 3:8 ca pe o declarație personală a scopului vieții dvs.; personalizați textul.

Citiți Romani 6:9-10. Acum trăim în înnoirea vieții și domnim în Cristos.

Rugăciune și slujire în vindecare (chiar la distanță) pentru cei ce au fost diagnosticați cu boli terminale.

Lecția nr. 22. **Stăpânire peste boli (2)**

Stăpânire asupra păcatului.

Păcatul a pierdut stăpânirea asupra noastră. Aceasta nu se referă doar la actele de păcătuire. Boala a intrat în omenire din cauza păcatului; moartea a intrat în omenire din cauza păcatului; eșecul se datorează păcatului. Toate lucrurile negative au pătruns în omenire din cauza păcatului. Satan a început să domnească peste om din cauza păcatului. Când Scriptura afirma: „Păcatul nu va mai stăpâni asupra voastră” (Romani 6:4a), aceasta înseamnă că natura păcatului și toate efectele păcatului nu vor mai avea stăpânire asupra ta.

Citiți Romani 6:11-14 și discutați ce înseamnă concret pentru fiecare dintre voi dobândirea stăpânirii asupra păcatului. Discutați despre exercitarea ei la nivel individual. Te lupți cu un păcat de care nu reușești să scapi?

Când te-ai născut din nou, boala devine un lucru trecut. Acum locuiești în locul ceresc numit „Cristos” sau „Sion.” În Isaia 33:24 Biblia spune: „Niciun locuitor nu zice: «Sunt bolnav!» Poporul Ierusalimului capătă iertarea fărădelegilor lui.” Noi suntem locuitorii Sionului, aceasta este originea noastră. Nelegiuirea noastră a fost iertată și boala nu mai face parte din viața noastră.

Stăpânirea asupra bolii a fost restaurată; nu ar trebui să mai mărturisim stăpânirea diavolului, declarând că suntem bolnavi. Să rostim Cuvântul lui Dumnezeu care declara vindecarea și sănătatea noastră.

2 Timotei 1:7: „Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință.”

Dumnezeu ne-a dat un duh de putere, de stăpânire. Trebuie să conștientizăm acest lucru și să îi permitem Duhului de stăpânire peste păcat, peste boală și peste toate lucrările celui rău să se ridice în noi. Trebuie să învățăm să respingem tot ce este rău și să primim doar ce este bun.

Practică studierea Cuvântului și rugăciunea în alte limbi și vei deveni conștient de domeniul Duhului și de faptul că în acest domeniu nimic nu este imposibil. Biblia spune că promisiunile lui Dumnezeu în Cristos sunt „Da” și „Amin” (2 Corinteni 1:20).

Smith Wigglesworth se ruga pentru o anumită situație și a continuat rugăciunea, deși toate circumstanțele păreau potrivnice. În timp ce zăbovea în rugăciune, deodată a simțit că s-a trezit față de domeniul Duhului. Duhul lui a căpătat supremație și deodată a început să strige: „Da! Da! Da!” Rugăciunea dă rezultate. Lucrurile imposibile devin posibile atunci când te rogi. În timp ce ne statornicim inima în Cuvântul lui Dumnezeu, Duhul stăpânirii este trezit în duhul nostru uman.

Mărturie de stăpânire asupra lucrărilor celui rău.

Soției unui pastor i s-a transmis că soțul ei murise. Un medic constatase decesul, dar ea a refuzat să renunțe să se roage. După un timp de rugăciune, ea s-a îndreptat spre corpul neînsuflețit și i-a poruncit să revină la viață în Numele lui ISUS și, brusc, corpul s-a încălzit și omul și-a deschis ochii. Aceasta înseamnă operarea în Duhul de stăpânire. Duhul Sfânt este Duhul de stăpânire, dar trebuie să îl vezi așa. Atunci când Dumnezeu ne-a înviat în Cristos, El ne-a pus totul sub picioare, ca să domnim peste toate lucrurile. El ne-a pus să ședem pe tron împreună cu El, în poziția de autoritate, din care domnim asupra diavolului, a lucrărilor lui, a bolii și a morții. Am fost chemați la o viață de stăpânire și de închinare. Doar Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să dicteze circumstanțele vieții tale. Nimeni altcineva.

Citiți declarativ Efeseni 2:4-7.

Lecția nr. 23
Stăpânire peste boli (3)

„Dacă deci prin greșeala unuia singur, moartea a domnit prin el singur, cu mult mai mult cei ce primesc, în toată plinătatea, harul și darul neprihănirii, vor domni în viață prin acel Unul singur, care este Isus Cristos!” (Romani 5:17, VDCC).

Aceasta înseamnă stăpânire. Nu poți domni fără să stăpânești. Cum domnești în viață? „În urmă, va veni sfârșitul, când El va da Împărăția în mâinile lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi nimicit orice domnie, orice stăpânire și orice putere. Căci trebuie ca El să împărățească până va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele Sale” (1 Corinteni 15:24-25, VDCC).

Isus a supus toate puterile și are autoritate absolută în trei lumi. Dar El ne-a delegat autoritatea exercitării puterii nouă. Acum El șade pe tron în ceruri. El domnește astăzi prin Biserica Sa, prin tine și prin mine, peste toată puterile întunericului, peste boli, neputințe și circumstanțe.

Citiți Psalmul 149:5-9. Diavolul și cohortele lui reprezintă împărății și mai-marii lor în text. Ei sunt deja judecați și înfrânți. Sfinții trebuie să execute această judecată și să instaureze victoria.

Explicați concret fiecare în perioada actuală peste ce situații sunteți chemați să stăpâniți în Cristos.

Citiți Isaia 49:8-9. Acest text vorbește despre noi. Vorbește despre domnia dăruită nouă în cadrul legământului cu poporul Său. „Prinșii de război” și „cei ce sunt în întuneric” sunt cei pe care diavolul i-a legat, iar noi trebuie să-i eliberăm din închisoarea diavolului. Noi am fost rânduiți să domnim în viață. Isus domnește prin noi pe pământ.

Influența Cuvântului lui Dumnezeu

Dumnezeu ne slujește prin Cuvântul Său. Trebuie să înțelegi Cuvântul lui Dumnezeu și să devii conștient că, într-adevăr, Cuvântul lui Dumnezeu este o Persoană.

„Duhul este acela care dă viață, carnea nu folosește la nimic; cuvintele pe care vi le-am spus Eu sunt duh și viață” (Ioan 6:63, VDCC). Cuvintele lui Isus conțin viață; sunt viață. Cuvintele Lui conțin esența lui Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu provine din Dumnezeu; prin urmare, poartă în el puterea și abilitatea lui Dumnezeu; prin urmare, poate învinge orice situație și orice obstacol. Poartă în el capacitatea de a influența viața noastră, trupul nostru și tot ce are legătură cu noi.

„Fiindcă tot ce este născut din Dumnezeu, învinge lumea; și aceasta este victoria care învinge lumea: credința noastră” (1 Ioan 5:4, versiunea Fidela).

Pentru a învinge lumea trebuie să învingi dumnezeul acestei lumi și sistemul instaurat de el. Cuvântul folosit este „orice,” nu „oricine” (care se referă la o persoană). „Orice” înseamnă tot ce provine din Dumnezeu. Poate un cuvânt sau o afirmație. Tot ce are originea în Dumnezeu îl biruiește pe cel rău. Poți lua Cuvântul lui Dumnezeu și îl poți rosti. Chiar o propoziție este suficientă pentru a-l paraliza pe cel rău. Trebuie să avem o revelație personală a lui Dumnezeu și a Cuvântului Său.

Timp special de proclamare a Cuvântului lui Dumnezeu pentru instaurarea biruinței Lui în situații specifice.

Lecția nr. 24**Însămânțează Cuvântul lui Dumnezeu în inima ta**

El a mai zis: „Cu Împărăția lui Dumnezeu este ca atunci când aruncă un om sămânța în pământ; 27 . fie că doarme noaptea, fie că stă treaz ziua, sămânța încolțește și crește fără să știe el cum. 28 . Pământul rodește singur: întâi un fir verde, apoi spic, după aceea grâu deplin în spic; 29 . și când este copt rodul, pune îndată secera în el, pentru că a venit secerișul!” (Marcu 4:26-29, VDCC).

Care era responsabilitatea omului în textul biblic de mai sus? Sa însămânțeze sămânța. Cum urma să crească sămânța nu era responsabilitatea lui. Solul fusese bine pregătit pentru a primi sămânța și pentru a facilita creșterea ei. La fel stau lucrurile și cu inima omului. Este mediul cel mai potrivit în care poate fi însămânțat Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă însămânțezi Cuvântul în inima ta, acesta va produce rezultate. Faptul că dormi cu Biblia sub pernă nu este o garanție pentru producerea rezultatelor.

Dar când iei Cuvântul lui Dumnezeu de pe paginile Scripturii și îl însămânțezi în inima, acesta va produce rezultatele despre care vorbește. Dacă Cuvântul Scripturii vorbește despre vindecare, el va produce vindecare. Dacă vorbește despre prosperitate, va produce prosperitate. Dacă vorbește despre putere, îți va da putere. Dacă vorbește despre viața veșnică, omul care aude și primește acest Cuvânt va avea viața veșnică. Acesta este modul în care funcționează Cuvântul. Tot ce trebuie să faci este practici auzirea Cuvântului, să îl primești în inima ta, să îl păstrezi acolo și cât de curând va produce rezultate.

Citiți Proverbe 4:20-22. Discutați despre rolul Cuvântului lui Dumnezeu de a aduce vindecare și sănătate în trup, în suflet și în duh.

Citiți Psalmul 107:17-20. Practicați trimiterea Cuvântului de izbăvire și de vindecare al lui Dumnezeu în situații de nevoi concrete.

Cuvântul lui Dumnezeu este „Brațul Său întins.”

Cum a vindecat Isus? Prin Cuvântul Lui. El i-a vorbit omului care era bolnav de paralizie, spunându-i: „Scoală-te, ridică-ți patul și du-te acasă” (Matei 9:6). Fetiței moarte, Isus i-a spus: „Talitha cumi” care înseamnă „Tu cea care stai sub șalul de rugăciune, scoală-te” (Ioan 14:4). Centurionul/sutașul roman l-a spus lui Isus să rostească la distanță Cuvântul, ca robul său să se vindece (Matei 8:8). Ucenicul Petru, recunoscând puterea din Cuvântul lui Isus, l-a spus: „Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și n-am prins nimic; dar, la cuvântul Tău, voi arunca mrejele!” (Luca 5:5, VDCC).

Dumnezeu vindeca prin Cuvântul Său și cu cât te expui învățaturii corecte a Cuvântului lui Dumnezeu, cu atât ai nevoie de mai puțină vindecare, deoarece sănătatea se menține în trupul tău.

Mărturie de vindecare:

O femeie s-a prezentat la o întâlnire de vindecare prin puterea Duhului Sfânt. Suferea de poliomielită care se agravare atât de tare încât nu își mai putea folosi mâinile, nici picioarele. Avea o fetiță de 6 ani care, de asemenea, avea poliomielită. În timpul slujbei de vindecare, soțul femeii le-a adus pe ea și pe fiica lor în linia de vindecare. În timpul rugăciunii, fetița de 6 ani a sărit din poala mamei sale și a început să alerge. Fusese vindecată instantaneu. Mama ei nu a fost vindecată. Omul lui Dumnezeu i-a vorbit femeii despre primirea vindecării și a informat-o că poate fi vindecată la fel ca fiica ei. „O”, a spus ea, „cred că Dumnezeu mă va vindeca într-o zi.” Au trecut 4 ani; după ascultarea unor casete cu predici pe tema vindecării, ea a primit vindecarea. Însă ea putea fi vindecată cu 4 ani înainte, dar nu s-a vizualizat pe sine vindecată prin Cuvântul lui Dumnezeu pe care l-a auzit atunci.

Sesiune specială de slujire.